

> הבלוג של shahf11

29 ביוני 2008, 3:27

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

שיעור הארוך נערה שערך אספר ואספר עוד ועוד....

פורסם ב19 ביוני 2008, 22:13 **בכללי**

יש אנשים המתייחסים למחלפות ראשם באותה יראת כבוד בה התייחס לשיערו הסבוך שמשון הגיבור. הם לא מספרים אותו מאז שנולדו (למעט קצוות איפושהו בסוף כתה ג'). התסרוקת אותה תסרוקת. והצבע אותו צבע. דבר המקנה מן הסתם תחושת בטחון בנצחיותו של בעל המחלפות. אשר גם כעבור 20 שנה בעיר נידחת בדרום קוריאה. מישהו יטפח על כתפו ויאמר: "היי אתה לא... מכתה ג' 2?" והוא ינהן בשמחה "כן, כן!!!". והמישהו יאמר לו: "ממש לא השתנית. וואו איך זהיתי אותך?"

אבל אני, מאז ומעולם לא גיליתי יציבות בכל הנוגע לשיערי הסורר. בכל הזדמנות אני מוצאת את עצמי ישובה נרגשת על כסאו של הספר התורן. נחושה בדעתי לעבור מטמורפוזה רצינית במראה. יודעת בדיוק אבל בדיוק איך ארצה להראות בתם הארוע. וכשהספר מנפנף בקלילות את שיערי החפוף. ושואל מה אני רוצה. אני עונה לו באסרטיביות מלאת בטחון ברצונותי ומשאלותי הכמוסות: "מה שתרצה".

תשובותי האלו, המיטו עלי לא פעם אסונות נוראיים. אבל אני, טיפוס רדוד ופותרה כאוזה. לא מפיקה את הלקחים המתאימים.

וכך למשל הגעתי פעם לספר, שעמד משועמם בפתח מספרתו העירונית. גוזר שיערות דימיניות באויר. וכשראה שאני מתקרבת בכוונה להסתפר במספרתו הריקה מאדם. כמעט גרר אותי לכסא הנידונים (סליחה המסתפרים). לשאלתו מה ארצה. אני לקונית את התשובה שתלווה אותי עוד שנים רבות (מה שתרצה). והוא שיכור מהצלחתו גזר וקצץ. תוך כדי קריאות התפעלות במבטא צרפתי כבד. לרגע דמיינתי שאדוארד מהסרט "המספרים של אדוארד". מטפל במומחיות בשערי.

"ואללה". הכריז הספר במבטא צרפתי מזוייף. והסיר את הלוט מעל הראי. אחוזת פלצות הבטתי בראי. ובמראה ה"א-סימטרי" שזכיתי לו. "סה המילה האחרונה בפריס" סח לי הספר המאושר. "תראי כמה כולם יגידו לך שאת כל כך יפה..". שילשלתי לידי את דמי הפיסול הסביבתי. ושנתיים לא העזתי לצאת מפתח הבית ללא טורבן ענקי שכיסה את ראשי.

עכשיו, ברור שהפקתי לקחים ומסקנות כמתבקש לא? ובכן... לא!!!! ולא!!!! בהמשך, קיצצתי את מחלפות ראשי והסכמתי בהכרה מלאה לעבור תהליכים כימיים קשים על מנת להפוך לבת דמותה של "תפוזינה" הכתומה. פעם החלטתי שמראה העיזה יהלום אותי במיוחד. וחרפתי את ראשי במכונות איומות ליצירת קירזול בשיערי החלק. מה שהפך אותו לנצח לגלי עד גבה גלי. אחר כך החלטתי שאני חוזרת לימי נעורי ומאריכה את שיערי. וכך הפקדתי את ראש הדשא שלי בידיה האמונות של הספרית להחלקה שבועית. השיא היה שכמעט קיפחתי את חיי במספרה. נכנסתי עם ח. לספר הגברים הגיבן שלו. ומרוב שעמום בקשתי מן הספר שיקצוץ עד דק את מחלפות ראשי. ויהפוך אותי במחי צבע לבהירת שיער. קיצוץ הנטיעות דווקא עבר ללא תקלות מיוחדות. ואהבתי את המראה הבוהמי החדש שלי. אך

בהגיענו לשלב ההבהרה הרגשתי איך מוחי מתאדה ועומד לקפץ מן הקופסא שלו. הספר הנפעם מפלאי הכימיה הורה לי להשאר עוד כמה דקות עם העיסה המסריחה שעל ראשי. אלא, שבאותה דקה בדיוק נשרף לי פתיל הסבלנות במוח. אצתי לי ורצתי לברז המים על מנת לשטוף את הצריבה. והתוצאות? שיערי שלא הספיק להתבהר הפך להיות אדום כמו מרק עדשים חורפי. ועל הפדחת שלי הופיעו כוויות מדממות ואכזריות. אך את הנעשה אין להשיב. וכעבור שבוע הורדתי את כל האדום המוזר הזה מראשי. יכולתי לספר לכם על הרפתקאות מסמרות שיער נוספות. על הפסים שאירגנתי לעצמי בראש. על הפוני בו חשקה נפשי בערב סתווי ונוסטלגי. או על היום בו החלטתי שעלי להראות מהוגנת ומכובדת ויהי מה. אבל נראה לי שהבנתם. גם נראה לי שהמשפט המנחה ביחסי עם שיערי: "שיער גדל שכל לא". לא יגרום לאף אחד מכם להכנס להרפתקאות דרקוניות שכאלו. אבל, רציתי לומר לכם שלא להיחלש השיער דרכים משלו להגשים חלומות. וכך לאחר שנים בהן חלמתי על שיער זהוב. החליט א.ש. (להלן אלוהי השיער). להגשים את משאלותי. ולאחר הכימותרפיה התחלתי מצמחת פלומה זהובה. שהופכת את אט אט לשיער שופע ובהיר. כך שאם במקרה תתקלו ברחוב באקראי בשמש הפוסעת לה מעדנות בין חנויות הראווה. סביר להניח שיש לכם הכבוד לפגוש בי. דקה לפני שאני מתיידדת עם ספר חדש שיקשיב לגחמותי.

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)